

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XC. De Contumacia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

n. 20. vol. 2. Cephal. consil. 30. n. 31. lib. 1. & consil. 393. n. 35. lib. 3. Borlat. consil. 157. n. 66. lib. 2. Vult. inter Consil. Marpurg. consil. 17. n. 96. vol. 1. & consil. 18. n. 30. vol. 1. vid. infra factum proprium.

IV.

Contravenire licet factio non obligatorio. Bald. in l. 1. C. de liberal. caus. Wefemb. consil. 52. n. 14. lib. 2. quod intellige, cum actus plane est irritus & nullus, nec ejus rescissio à voluntate alterius dependet. Moller. in consil. Elef. 23. n. 25. part. 2. Ranchbar. p. 1. quest. jur. q. 45. n. 17.

V.

Directa contraventio renunciationem inducit. c. cum accessissent. de consil. ubi Panorm. text. in l. 2. C. de jur. dom. impetr. Bart. in l. 1. n. 1. C. de his, qui spont. mun. Gail. 2. obs. 60. n. 10.

VI.

Contraventio inferioris nihil operatur, quando de superioris intentione constat. text. in c. dilecto 25. de prebend. gloss. ibid. in verb. clausula. Schurff. consil. 14. n. 3. in fin. cent. 1. Gail. lib. 2. obs. 60. n. 12. Autoritas tamen superioris à contraventione excusat. l. non videt. de Regul. Jur. Pacian. consil. 1. n. 13.

VII.

Contraventione in una parte tantum mandati facta, in toto mandato contravenit. dicitur. Bald. in cap. ad audientiam. de rescript. Gilm. 4. n. 30. n. 30.

CAP. LXXXIX. De Controversiis.

Axioma I.

Nihil in jure nostro est sine controversia. Tiraquell. de Jur. primogenit. q. 34. n. 24.

II.

Nihil ultatius est inter Dd. quam quaestiones quoque certas in dubium vocare. Fortiter lib. 4. cap. 2. n. 24. Exempla vid. apud Vigel. de Ratione legendi juris controversi. quibus adde eleg. Ranchin. 2. variat. c. 3. C. l. A. lib. 21. tit. 2. obs. 6. n. 34. Myof. 6. obs. 37. n. 4. Consil. Justin. de confirmat. ff. §. 17. Joach. Scheplitz in promt. Jur. tit. 33. §. 11. n. 1. quod est contra l. ult. §. ult. C. de temp. & rep. appell. Novell. 49. prefat. pr. & §. 1. Petr. Matth. consil. 74. n. 32. quod est contra l. 69. §. 1. de legat. 2. Aliud exemplum est apud Hering. tract. de fideiuss. cap. 20. per tot. quod est contra l. 44. §. 1. de O. & A. l. 29. Mand. adde Dn. D. Bithunium in Orat. inaug. ubi Exempla ex Instit. ponit & nominatim ex §. 5. & ult. Inst. qui & ex quib. causis per quos refutari potest dogma Dd. quod in ipsum Jus Can. irreplet: & in specie in c. 5. de procurat. in 6. Cujac. 22. obs. 16.

CAP. XC. De Contumacia.

Axioma I.

Contumacia est delictum. l. omne 6. §. contumacia. ff. de re milit. l. 53. de re jud. c. cordi. 1. in

appellat. in 6. Umm. in process. diff. 6. n. 2. Ea ratione, quia non fit sine dolo, ut dicit Bart. in l. minor. ff. de min. fac. lex consensu 23. ff. de appell. ubi limitat, quod procedat, quando illa materia subiecta, unde oritur illa contumacia, esset criminosa, Gomez ad §. item si quis. num. 47. Instit. de action. Vid. & Menoch. 2. arb. jud. cas. 153. num. 1.

II.

Contumacia habetur pro praesentia. Auth. qua in provincia. C. ubi de crim. l. 13. §. 2. C. de judic. Menoch. lib. 1. arbit. jud. cas. 36. n. 9. Wefemb. C. C. de lit. contest. n. 40. imò contumax saepe habetur pro confessio l. pen. de Custod. reor. l. 15. §. 4. de jure fisci. Limita: si quis comparere tenetur ratione officii vel juramenti, vel corporalis detentionis. Brunnem. ad l. 11. C. de omni agro deserto. n. 1.

III.

Ob contumaciam censetur facultas appellandi sublata. l. 1. C. quor. appell. non recip. l. 14. §. fin. autem reus. C. de jud. Gilm. 4. i. vor. 3. n. 19. Gail. lib. 1. obs. 132. n. 3. Treutl. 2. disput. 33. tb. 3. lit. c. Paris. 1. consil. 85. n. 22. quod intellige de vera, non de ficta, ab hac enim appellari possit. not. Bart. in l. fin. n. 11. ff. de rescript. in integr. Lancelot. de attentat. in 2. p. cap. 12. n. 142. Vant. de nullit. tit. de nullit. ex defect. process. n. 141. Far. 1. consil. 85. n. 22.

IV.

Contumacia actoris major & gravior est, quam rei. c. causam. 3. de dol. & contum. & ideo difficilius moram purgat. Bart. in l. haec conditio. in fin. ff. de cond. & dem. Tiraquell. laud. de retr. consangu. §. 8. gloss. 2. n. 12. Menoch. 2. arb. jud. cas. 45. n. 1.

V.

Contumacia unius alteri nocere non debet. Bart. & Comm. Dd. in l. cum filius 49. ff. de V. O. Boff. in tit. de delict. n. 61. v. Wefemb. d. l. n. 23. Natt. consil. 549. num. 29. lib. 3. Farin. 1. consil. 56. n. 19. non enim egreditur personam contumacis l. 1. ff. de in lit. jur. l. ejus, qui. 29. ff. de jur. fise. Corn. consil. 42. n. 9. vol. 2. Castr. consil. 168. n. 7. vol. 1. quod intellige, ut procedat quoad plenum praedictum & plenam probationem. Cornelius & Castr. dd. locis, non autem quoad inducendam praesumptionem & indicium. Ant. Merend. inter Consil. crim. divers. 90. n. 17. vol. 2. Farin. 1. consil. 55. n. 72.

VI.

Contumacia purgatur per absentiam. Menoch. 1. obs. 30. n. 52. Declara hoc procedere de absentia justa, non vero de procurata & causaria, ubi iudex contra absentem tanquam praesentem procedere potest. l. pen. §. ad crimen ibi. & si iusta ratione. de publ. jud. Porro à contumacia excusant omnia impedimenta legitima: qualia sunt captivitas, peregrinatio, expeditio publica, Herren-Geschäfte, Reichs-Dienste, xgri-tudo vel infirmitas, pestis grassans, locus non tutus, tempestas & vis fluminis, incendium, Wasser- und Feuers-Noth. l. 2. ff. si quis caut. in jud. facti. non obtemp. quae impedimenta probantur.

bent juramento. *Mynsing. Cent. 3. Obs. 92. Wehner. obs. pract. verb. geschäftten.*

VII.

Contumacia cumulat poenam. *l. 4. de pen. Igitur crescente contumacia, etiam poena debent crescere. cap. 19. de jud. Reinhard. in append. process. vid. infr. de delictis. c. 12. n. 3. itaque contumacibus denegatur dilatio debitoribus consentientibus concessa. Perez. C. de cap. & distr. pign. n. 5. & de Decurion. n. 49. 50. & Contumacibus poena plerumque duplicatur. l. 8. §. 7. ff. de pen. l. 18. C. de Decur. Brunnem. C. eod. column. 7. regulariter iudicis arbitrio relinquitur, quomodo contumaciam punire velit. Menoch. de A. J. Q. cas. 280. v. g. amissione privilegiorum. Mendoz. de Monet. quest. 31. n. 7. denegatione audientiae. Castrenf. in L. 1. §. ff. de off. ejus cui mand. Jurisd.*

IX.

Qui ab adversario impeditur, contumax non est. *l. 1. §. si reus de eo per quem factum erit. Nov. 53. c. 4. §. 1. ibi. si non forte studio.*

IX.

Si propter contumaciam unius electio duobus concessa est, contumacem excludit. *l. si legatario 22. §. a duobus de fideicommissi. libert. Ant. disputat. feud. 14. thes. 3. lit. B.*

X.

Contumax contumaciam non purgat, nisi prius damna restituerit & expensas, e. g. Decurio ab officio fugiens & reversus; nec revocatur immisio ex primo decreto, nisi refusus expensis. *l. 9. C. de bon. aut. jud. possid. nemini prius aditus ad iudicem patere debet. l. 15. C. de Judic. Perez. C. de Decur. n. 50.*

CAP. XCI.

De Conventu.

Axioma I.

Provinciales sine convocatione Praefidis convenire non possunt. *Brunnem. ad l. 5. C. de Legation.*

II.

Meretrices arcantur a conventu honestarum Matronarum, & prodeuntibus Vestalibus a li-
tore submovebantur. *Perez. Cod. de Spectac. & Scen. n. 7.*

CAP. XCII.

De Conversione

Propositionum.

Axioma I.

Universale affirmativum quale est in *l. 35. ff. de iurjur.* Converti quidem potest per accidens. v. c. quicumque iusjurandum deferre possunt, ii & pacisci, solvere, solutionem accipere possunt. Ergo quidam qui pacisci, solvere, in iudicio possunt consistere, poterunt & iusjurandum deferre; vel per contrapositionem. Ergo quicumque non possunt pacisci, solvere, in iudicio consistere, ii nec iusjurandum deferre possunt. Non autem conversione simplici. Ergo quicumque pacisci,

solvere, in iudicio consistere possunt, iusjurandum deferre possunt. *Dn. D. Bitsch. in discur. de iurjur. th. habita Argent. 1616.*

II.

Quomodo converti debeat definitio cum definito, vid. infra Definitio.

De Conviciis vid. Infra de Injuriis.

CAP. XCIII.

De Convivio.

Convivia in matrimoniis non sunt de substantia. *Bald. in l. si donationum 22. Cod. de nupt.* Nec convivia in Doctoratu sunt de essentia. *Id. d. l.*

CAP. XCIV.

De Copia.

Axioma I.

Copia non probat absque originali *L. 2. ff. de fide instrum. cap. fin. X. eod.* nisi vel inter acta repertum, *Mynsing. Cent. 6. obs. 75.* vel antiquum sit, vel cum originali per Notarios collatum, *Myns. d. l. obs. 74. & 79.* vel difficultas sit habendi originale. *Wehner. in obs. pr. verb. Copen.*

II.

Copia debet dari parti non tantum de omnibus actis, sed etiam de allegationibus juris & Consiliis, ne iudex circumveniat ex falsis allegationibus: secus in his, quae dantur ad instructionem iudicis. *Lud. Rom. in sing. 266.*

CAP. XCV.

De Copulato.

COPULATA plura, quando requiruntur ad aliquid disponendum, non sufficit unum tantum intervenire, *l. si heredi 5. ff. de condit. institut. Jason. in l. 1. n. 2. & 3. ff. de iustit. & iure. Felin. in cap. ex parte. n. 21. & 22. de rescript. Bartol. consil. 155. Facti contingentia. n. 3. & 4. lib. 1. Joann. de Anan. consil. 32. ultra alia. n. 2. vers. circa quartum. Riminald. jun. consil. 600. n. 10. Roman. consil. 166. Visa diligenter. n. 4. Castrenf. consil. 103. lib. 1. & consil. 211. vers. ad secundum lib. 2. [quoties enim plura copulativè ponuntur, omnium complementum requiritur, nec sufficit partis impletio. *l. si quis ita 129. de V. O. l. si heredi 5. ff. de condit. inst. Gail. 2. obs. 125. n. 8.* cum eorum hæc sit natura, ut æqualem & æquè principalem concursum omnium copulatum requiratur. *l. ea tamen 46. junct. gloss. ff. de leg. 3. Decian. resp. 1. num. 179. Regn. Sixtin. inter Consil. Marpurg. consil. 13. vol. 2. n. 9. Everhard. in loc. 109.**